

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Braşov (Roemenië) op
10 februari 2023 — Strafzaak tegen M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.**

(Zaak C-75/23, Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov)

(2023/C 205/27)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Braşov

Verzoekende partij

Parchetul de pe lângă Tribunalul Braşov

Strafzaak tegen:

M.A.sr, S.A.C.S., S.A.S.

Civiele partij

Roemeense staat

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 2, artikel 19, lid 1, tweede alinea, en artikel 4, [lid 3,] VEU, junctis artikel 325, lid 1⁽¹⁾, VWEU en artikel 2, lid 1, van de Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie alsook de artikelen 2 en 12 van richtlijn (EU) 2017/1371⁽²⁾ [betreffende de strafrechtelijke bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Unie schaadt] en richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde⁽³⁾, onder verwijzing naar het beginsel dat doeltreffende en afschrikkende sancties worden opgelegd in gevallen van ernstige fraude waardoor de financiële belangen van de Europese Unie worden geschaad, alle onder toepassing van beschikking 2006/928/EG van de Commissie⁽⁴⁾, gelezen in samenhang met artikel 49, [lid 1,] laatste volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een juridische situatie als in het hoofdgeding, waarin de verdachten verzoeken om toepassing van het beginsel van de meest gunstige strafwet, nadat het grondwettelijk hof bij een beslissing in 2022 een wetstekst inzake stuiting van de verjaringstermijn voor strafrechtelijke aansprakelijkheid ongrondwettelijk heeft verklaard omdat de wetgever passief was gebleven en die wetstekst niet in overeenstemming heeft gebracht met een andere beslissing van dat hof van vier jaar daarvoor, in 2018 — terwijl in de tussentijd de gewone rechterlijke instanties bij de toepassing van die eerste beslissing reeds de vaste rechtspraak zijn gaan hanteren dat de betreffende wetstekst van kracht bleef in de vorm zoals deze werd begrepen naar aanleiding van die eerste beslissing van het grondwettelijk hof — waardoor in de praktijk de verjaringstermijn voor alle strafbare feiten waarover vóór die eerste beslissing van het grondwettelijk hof geen definitieve veroordeling is uitgesproken, is gehalveerd en het strafproces tegen de verdachten in casu is geëindigd?
- 2) Moeten artikel 2 VEU betreffende de waarden van de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten in een samenleving die gekenmerkt wordt door rechtvaardigheid, en artikel 4, [lid 3,] VEU betreffende het beginsel van loyale samenwerking tussen de Unie en de lidstaten, onder toepassing van beschikking 2006/928/EG van de Commissie wat betreft het waarborgen van een effectief Roemeens justitieel stelsel, gelezen in samenhang met artikel 49, [lid 1,] laatste volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarin het beginsel van de meest gunstige strafwet is neergelegd, aldus worden uitgelegd, met betrekking tot het nationale justitiële stelsel als geheel, dat zij in de weg staan aan een juridische situatie als in het hoofdgeding, waarin de verdachten verzoeken om toepassing van de meest gunstige strafwet, nadat het grondwettelijk hof bij een beslissing in 2022 een wetstekst inzake stuiting van de verjaringstermijn voor strafrechtelijke aansprakelijkheid ongrondwettelijk heeft verklaard omdat de wetgever passief was gebleven en die wetstekst niet in overeenstemming heeft gebracht met een andere beslissing van dat hof van vier jaar daarvoor, in 2018 — terwijl in de tussentijd de gewone rechterlijke instanties bij de toepassing van die eerste beslissing reeds de vaste rechtspraak zijn gaan hanteren dat de betreffende wetstekst van kracht bleef in de vorm zoals deze werd begrepen naar aanleiding van die eerste beslissing van het grondwettelijk hof — waardoor in de praktijk de verjaringstermijn voor alle strafbare feiten waarover vóór die eerste beslissing van het grondwettelijk hof geen definitieve veroordeling is uitgesproken, is gehalveerd en het strafproces tegen de verdachten in casu is geëindigd?

- 3) Indien de eerste twee vragen bevestigend worden beantwoord en slechts ingeval er geen uitlegging in overeenstemming met het Unierecht gegeven kan worden, moet het beginsel van voorrang van het Unierecht dan aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling of praktijk waarbij de gewone nationale rechterlijke instanties de beslissingen van het nationale grondwettelijk hof en die van de hoogste nationale rechterlijke instantie moeten uitvoeren en om die reden de rechtspraak die voortvloeit uit de genoemde beslissingen niet buiten toepassing kunnen laten omdat zij dan mogelijk een tuchtrechtelijk vergrijp plegen, zelfs indien zij, zoals in de situatie van het hoofdgeding, van oordeel zijn dat die rechtspraak in het licht van een arrest van het Hof strijdig is met, hoofdzakelijk, artikel 2, artikel 19, lid 1, tweede alinea, en artikel 4, [lid 3,] VEU, juncto artikel 325, lid 1, VWEU, alle onder toepassing van beschikking 2006/928/EG van de Commissie, gelezen in samenhang met artikel 49, [lid 1,] laatste volzin, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie?

- (¹) Overeenkomst, opgesteld op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB 1995, C 316, blz. 49).
- (²) Richtlijn (EU) 2017/1371 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2017 betreffende de strafrechtelijke bestrijding van fraude die de financiële belangen van de Unie schaadt (PB 2017, L 198, blz. 29).
- (³) PB 2006, L 347, blz. 1.
- (⁴) Beschikking van de Commissie van 13 december 2006 tot vaststelling van een mechanisme voor samenwerking en toetsing van de vooruitgang in Roemenië ten aanzien van specifieke ijkpunten op het gebied van de hervorming van het justitiële stelsel en de bestrijding van corruptie (PB 2006, L 354, blz. 56).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Bundesfinanzhof (Duitsland) op 15 februari 2023 — H GmbH / Finanzamt M

(Zaak C-83/23, H GmbH)

(2023/C 205/28)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: H GmbH

Verwerende partij: Finanzamt M

Prejudiciële vragen

Prejudiciële vraag betreffende de uitlegging van richtlijn 2006/112/EG (¹):

1. Heeft een in het binnenland gevestigde ontvanger van een prestatie een zogenoemd rechtstreeks vorderingsrecht jegens de binnenlandse belastingdienst, overeenkomstig het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 15 maart 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken (C-35/05, EU:C:2007:167), wanneer
 - (a) aan de ontvanger van de prestatie door een verrichter, die eveneens in het binnenland is gevestigd, een factuur wordt verstrekt waarop de binnenlandse btw is aangegeven, die de ontvanger van de prestatie betaalt, waarbij de verrichter de op de factuur aangegeven btw naar behoren afdraagt,
 - (b) het bij de in rekening gebrachte prestatie echter om een in een andere lidstaat verrichte prestatie gaat,
 - (c) aan de ontvanger van de prestatie derhalve de aftrek van voorbelasting in het binnenland wordt geweigerd, aangezien er geen sprake is van een in het binnenland wettelijk verschuldigde belasting,
 - (d) de verrichter de factuur vervolgens aldus herziet dat daarop geen binnenlandse belasting meer wordt vermeld en het bedrag van de factuur bijgevolg vermindert met de hoogte van de belasting die was vermeld,
 - (e) de ontvanger van de prestatie op grond van het instellen van een insolventieprocedure met betrekking tot het vermogen van de verrichter vorderingen tot betaling jegens de verrichter niet kan afdwingen, en